

országba az igazságügy-miniszter megbízásából, s ottani vizsgálatai során újabb bizonyítékokat ásott elő a miniszterelnök zsidó őseire nézve, majd a hírt nyilvánosságra hozták. 1939 januárjában jelentek meg az első röplapok Budapest utcáin azzal a leleplezéssel, hogy Imrédy származása nem makulátlan, ősei közt zsidók voltak. Horthy osztotta Imrédy politikai ellenfeleinek nézeteit, magához kérte a miniszterelnököt, és elétárta a származására vonatkozó terhelő bizonyítékokat. Az iratok hitelességét Imrédy nem tudta megcáfolni, s 1939. február 13-án benyújtotta lemondását. Három nappal később a kormányzó Teleki Pált kérte föl kormányalakításra, azt a politikust, aki a tradicionális bethleni irányzathoz, a jobboldal konzervatív beállítottságú csoportjához tartozott.

Jegyzetek

1. Darányit 1935. január 9-én annak a Kállay Miklósnak a helyébe nevezték ki földművelésügyi miniszterré, aki Gömbössel való politikai nézeteltérései miatt mondott volt le. Nem sokkal ezután, 1936 májusában Gömbös megbetegedett, és Darányi lett az ügyvivő miniszterelnök, valamint a kormánypárt ügyvivő elnöke. Hivatalosan 1936. október 10-én nevezték ki miniszterelnökké.
2. C. A. Macartney 1:212. o.
3. A beadvány egész sor társadalmi-gazdasági reformot is követelt, erőteljesebben progresszív adórendszert, az álláshalmaz tilalmát, igazságosabb birtokmegosztást és új választási törvényt. *Uo.*, 213. o.
4. A beruházási program részleteit április 2-án tette közzé Reményi-Schneller Lajos, az új pénzügyminiszter. A program Rátz javaslatának megfelelően egymilliárd pengőt irányzott elő fegyverkezésre, illetve a vele kapcsolatos kiadások fedezésére.
5. *Magyarország*, 1938. március 6.
6. Ezek a források az 1930. évi népszámlálási adatokból a legmagasabb számokat ragadták ki. A zsidók arányát az egyes foglalkozási ágakban a 3. fejezetben közöltük. Vö. továbbá C. A. Macartney 1:219. o. Leginkább a következő források adatközléseit használták a korabeli sajtóban: Kovács Alajos: *A zsidóság térfoglalása Magyarországon*. Bp., 1922; Uő: *A csonkamagyarországi zsidóság a statisztika tükrében*. Egyesült Keresztény Nemzeti Liga, Bp., 1938; továbbá Klaus Schickert: *Die Judenfrage in Ungarn*. Stádium, Bp., é. n. Lásd még a 3. fejezetet.
7. A legfontosabb változás az volt, hogy Fabinyi Tihamér helyett Reményi-Schneller Lajos lett a pénzügyminiszter, az igazságügyi tárcát pedig Mikecz Ödön vette át Lázár Andortól. Darányi a földművelésügyi minisztériumot Marschall Ferencnek adta át. Az új kinevezések közül a legjelentősebb Reményi-Schnelleré volt, aki egyetlen pillanatra sem csinált titkot abból, hogy bankár létére a németek barátja, és náci barátai bizalmát végig az egész háború idején élvezte. Miniszterségét egészen 1945. március 27-ig megtartotta. Működését, tárgyalásait a Zsidó Tanács vezetőivel a 14. fejezet tárgyalja részletesebben. A népbíróság halálra ítélte, háborús bűnösként kivégezték.
8. A magyar parlament alsóházának 297. ülésén, 1938. április 8-án nyújtották be a törvénytervezetet, kb. egy hónappal Darányi győri beszéde után. A javaslat vitája a 306. üléstől a 315.-ig tartott, május 5-től 18-ig, amikor is harmadik olvasásban elfogadták. Vö. *Országgyűlés képviselőházának naplója*. 18. kötet, Athenaeum, Bp., 1938.